

Zadeva C-175/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

14. april 2020

Predložitveno sodišče:

Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče, Latvija)

Datum predložitvene odločbe:

11. marec 2020

Tožeča stranka in pritožnica:

SIA SS

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

Valsts ieņēmumu dienests (davčna uprava, Latvija)

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba za odpravo odločbe tožene stranke (davčna uprava) – s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke in s katero je bila potrjena zahteva po informacijah, ki je bila naslovljena nanjo –, ker naj bi bila ta odločba v nasprotju s določbami Uredbe (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov; v nadaljevanju: GDPR).

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predložitveno sodišče na podlagi člena 267 PDEU prosi za razlago več določb GDPR in sprašuje, prvič, o možnosti uporabe zahtev iz te uredbe, zlasti iz njenega člena 5(1), za zahtevo po informacijah, ki jo izda davčna uprava, drugič, o obstoju legitimnega cilja, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti zahtevo po podatkih, ki ni omejena z vidika količine in časovnega obdobja, brez navedbe namena obdelave takih podatkov, pri čemer se nanaša na nedoločeno skupino posameznikov, in tretjič, o merilih, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, ali davčna uprava, ki deluje kot upravljavec, zagotavlja skladnost obdelave podatkov z zahtevami,

določenimi v navedeni uredbi, zlasti glede zakonitosti obdelave podatkov ter občasnosti, ciljev, obsega in oblike take obdelave.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba zahteve, določene v Splošni uredbi o varstvu podatkov, razlagati tako, da mora zahteva po informacijah, ki jo izda davčna uprava, kot je sporna zahteva v postopku v glavni stvari, s katero se zahteva predložitev informacij, ki vsebujejo veliko osebnih podatkov, izpolnjevati zahteve, določene v Splošni uredbi o varstvu podatkov (zlasti v njenem členu 5(1))?
2. Ali je treba zahteve, določene v Splošni uredbi o varstvu podatkov, razlagati tako, da lahko davčna uprava odstopa od določb člena 5(1) navedene uredbe, čeprav veljavna zakonodaja Republike Latvije navedeni upravi ne podeljuje takih pooblastil?
3. Ali je v okviru razlage zahtev, določenih v Splošni uredbi o varstvu podatkov, mogoče šteti, da obstaja legitimen cilj, ki upravičuje obveznost, naloženo z zahtevo po informacijah, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero je treba zagotoviti vse zahtevane podatke v neomejeni količini in za neomejeno časovno obdobje, ne da bi bil določen datum prenehanja izvrševanja navedene zahteve po informacijah?
4. Ali je v okviru razlage zahtev, določenih v Splošni uredbi o varstvu podatkov, mogoče šteti, da obstaja legitimen cilj, ki upravičuje obveznost, naloženo z zahtevo po informacijah, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero je treba zagotoviti vse zahtevane podatke, tudi če v zahtevi po informacijah ni naveden (ali je naveden nepopoln) namen zagotavljanja informacij?
5. Ali je v okviru razlage zahtev, določenih v Splošni uredbi o varstvu podatkov, mogoče šteti, da obstaja legitimen cilj, ki upravičuje obveznost, naloženo z zahtevo po informacijah, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero je treba zagotoviti vse zahtevane podatke, tudi če se v praksi to nanaša na vse posameznike, ki so objavili oglase v razdelku portala, naslovljenem „Turizem“?
6. Katera merila je treba uporabiti za preverjanje, ali davčna uprava, ki deluje kot upravljavec podatkov, ustrezno zagotavlja skladnost obdelave podatkov (vključno s pridobitvijo informacij) z zahtevami, določenimi v Splošni uredbi o varstvu podatkov?
7. Katera merila je treba uporabiti za preverjanje, ali je zahteva po informacijah, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ustrezno obrazložena in občasna?

8. Katera merila je treba uporabiti za preverjanje, ali se obdelava osebnih podatkov izvaja v nujnem obsegu in v skladu z zahtevami, določenimi v Splošni uredbi o varstvu podatkov?
9. Katera merila je treba uporabiti za preverjanje, ali davčna uprava, ki deluje kot upravljavec, zagotavlja skladnost obdelave podatkov z zahtevami, določenimi v členu 5(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov (odgovornost)?

Navedene določbe prava Unije

Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES: uvodni izjavi 1 in 31, člen 5 (načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov), člen 6 (zakonitost obdelave) ter člen 23 (omejitve), odstavek 1(e).

Navedene določbe nacionalnega prava

Likums „Par nodokļiem un nodevām“ (zakon o davkih in dajatvah): člen 15(6) (v različici, ki je veljala ob izdaji zahteve po informacijah).

Fizisko personu datu apstrādes likums (zakon o obdelavi osebnih podatkov): člen 25(1).

Sodna praksa Sodišča

Sodba Sodišča Evropske unije z dne 16. januarja 2019, Deutsche Post (C-496/17, EU:C:2019:26, točka 53).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Direktor Nodokļu kontroles pārvalde (davčna inšpekcija) Valsts ieņēmumu dienests (davčna uprava; v nadaljevanju: VID) je 28. avgusta 2018 tožeči stranki poslal zahtevo po informacijah, v kateri jo je na podlagi člena 15(6) zakona o davkih in dajatvah pozval, naj obnovi dostop VID do informacij o telefonskih številkah oglaševalcev in identifikacijskih številkah vozil iz oglasov, objavljenih na portalu www.ss.com, ki ga vzdržuje tožeča stranka, ter ji najpozneje do 3. septembra 2018 zagotovi informacije o oglasih, objavljenih v razdelku „Turizem“ navedenega portala v obdobju od 14. julija do 31. avgusta 2018. Zahtevano je bilo, da se informacije posredujejo elektronsko v formatu, ki omogoča filtriranje in selekcijo podatkov. Poleg tega je bilo zahtevano, naj datoteka vsebuje naslednje informacije: povezavo na oglas, besedilo oglasa, znamko, model in identifikacijsko številko vozila, ceno ter telefonske številke prodajalca. Če dostopa ne bi bilo mogoče obnoviti, je bilo zahtevano, da se sporoči razlog za to, glede navedenih informacij o oglasih, objavljenih prejšnji

mesec, pa, da se vsakokrat zagotovijo najpozneje do tretjega dne v tekočem mesecu.

- 2 Tožeča stranka je pri vršilcu dolžnosti generalnega direktorja VID vložila pritožbo zoper navedeno zahtevo po informacijah. Tožeča stranka meni, da obseg zahteve po informacijah zakonsko ni upravičen (količina informacij, ki jih je treba zagotoviti, ni določena) in ni v skladu z načelom sorazmernosti niti z načelom čim manjše obdelave osebnih podatkov, ki sta določeni v GDPR, ki jo mora VID kot upravljavec upoštevati, saj so informacije, ki jih zahteva, osebni podatki. V zahtevi po informacijah naj ne bi bili navedeni konkretna skupina posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, niti namen ali obseg predvidene obdelave niti trajanje obveznosti [zagotavljanja informacij].
- 3 VID je z odločbo z dne 30. oktobra 2018 (v nadaljevanju: odločba) navedeno pritožbo zavrnila in potrdila zahtevo po informacijah.
- 4 V obrazložitvi odločbe je v bistvu navedeno, da davčna uprava z obdelavo teh podatkov izvaja svoje zakonsko določene naloge in pooblastila. Konkretnije, davčna uprava naj bi bila odgovorna za pobiranje davkov in drugih dajatev ter nadzor nad njimi ter naj bi imela v okviru teh nalog zakonsko obveznost nadzora nad gospodarskimi in finančnimi dejavnostmi fizičnih in pravnih oseb z namenom zagotavljanja, da se navedene dajatve plačajo v državno blagajno in proračun Unije. Pravočasno pobiranje davkov naj bi bilo v javnem interesu. Za izvajanje teh nalog naj bi zakon uslužbencem VID podeljeval pooblastila za zbiranje dokumentov in informacij, potrebnih za izvedbo knjiženja in evidentiranja obdavčljivih dogodkov ali nadzora nad davki in dajatvami. Natančneje, v skladu s členom 15(6) zakona o davkih in dajatvah (v različici, ki je veljala ob izdaji zahteve po informacijah) naj bi morali ponudniki storitev objave oglasov po internetu na zahtevo davčne uprave zagotoviti informacije o davčnih zavezancih, ki so objavili oglase z uporabo teh storitev, in o tako objavljenih oglasih. Člen 25(1) zakona o obdelavi osebnih podatkov pa naj bi določal, da je obdelava takih podatkov dovoljena, če je izpolnjen vsaj eden od razlogov iz člena 6(1) GDPR. Določbe člena 6(2) in (3) Uredbe, ki se nanašajo na obdelavo podatkov za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca, opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu z zakonom, naj bi bile določene v zakonodajnih aktih z ustreznega področja. Poleg tega naj bi bile zaupne informacije, s katerimi razpolaga tožena stranka, zaščitene z zakonom, zlasti s prepovedjo njihovega razkritja, ki velja za zaposlene na davčni upravi.
- 5 Tožeča stranka je zoper to odločbo pri Administratīvā rajona tiesa (prvostopenjsko upravno sodišče, Latvija) vložila ničnostno tožbo, v kateri trdi, da tudi v obrazložitvi odločbe nista bila navedena konkretni namen obdelave podatkov niti količina podatkov, potrebna za ta namen. Tožeča stranka zato meni, da so z navedeno odločbo kršena načela obdelave osebnih podatkov, določena v členu 5 GDPR, ki bi jih morala tožena stranka kot upravljavec upoštevati, in sicer: navesti jasno opredeljena merila, v skladu s katerimi je treba izbrati zahtevane informacije v zvezi z določeno skupino opredeljivih oseb.

- 6 Administratīvā rajona tiesa (prvostopenjsko upravnā sodištce) je s sodbo z dne 21. maja 2019 tožbo zavrnila, saj je menila, da so trditve tožene stranke – da kolicīne informācij, do katerih lahko dostopa davčna upravnā zvezi s katero kolicī osebā, ni mogošce omejitī, razen šc se šteje, da zādēvne informācijes niso v skladu s cilji davšcne upravnā – v bīstvu utemēljenes. Nāvedeno sodištce je menila, da o tem ni dvoma, saj so zādēvnes informācijes potrebnes za ugotāvljanje neprijāvljenih gospodarskih dējavnosu in se dološcbe GDPR uporabljājo samo za tožēšo stranku kot ponudnicu storītev, ne za VID.
- 7 Tožēšcā strankā je pri predložitvenem sodištcu zoper nāvedeno sodbo vložiā pritožbu in v nēj ponovila trditves, ki jih je že nāvedā v prvotni upravnā pritožbī in tožbī nā prvi stopnji, da mora tožena strankā nāvestī svoje preudarces glede korisnosu kolicīnes zādēvānih informācij in upoštevāti nāšcēlo sorāzmernosu, saj tožēšcā strankā v zvezi z nāvedeno zādētvu po informācijāh menī, da je trebā tudi toženo stranku štetī za uprāvljāvcā podatkov in da mora zātā izpolnjevāti zādētves, dološcenes v Uredbī. Tožēšcā strankā menī, da GDPR ne dološcā izjem, v skladu s katerīmī bī bīlā nacionālā upravnā oprošcēnā izpolnjevānjā zādētvu, dološcēnih v nēj, in bī lāhko osebnes podatkes obdelovālā po lāstnī presojī.
- 8 Tožēšcā strankā je predložitvenem sodištcu predlāgālā, nāj Sodištcu Evropskes unījes postāvī vprāšānjā zā predhodno odlošcānje v zvezi z rāzlāgo dološcēb GDPR.

Bīstvenes trditves strānk v postopku v glāvni stvārī

- 9 Tožēšcā strankā menī, dā se v obrāvnāvnā zādēvī uporabljā GDPR, saj je trebā v zvezi z osebīmī datkī, prīdobljēnīmī z zādētvu po informācijāh, štetī, dā je tožena strankā uprāvljāvec v smīslu nāvedenes Uredbes, zātā mora izpolnjevāti zādētves, dološcenes v nēj. Vēndār tožēšcā strankā menī, dā je tožena strankā z zādētvu po informācijāh kršīlā nāšcēlo sorāzmernosu, saj zādētvā, dā se jī vsāk mēsec posreduje vėlīkā kolicīnā datkovu o neomejēnem števīlu oglasovu, ne dā bī nāvedālā konkrētnes dāvšcnes zāvezānces, proti katerīm je bīlā uvēdēnā dāvšcā inšpekciā. Trdī, dā v zādētvī po informācijāh nī nāvedeno, kākō dōlgo bō trājālā obveznosu, nālošcēnā tožēšcī strānkī, dā tožēnī strānkī posreduje informācijes, nāvedenes v tēj zādētvī. Zātā menī, dā je tožena strankā kršīlā nāšcēlā v zvezi z obdelāvu osebīmī datkovu, dološcēnā v šcēlenu 5 GDPR (zākonītosu, prāvīšcnosu in prēglēdnosu). Nāvājā, dā nī v zādētvī po informācijāh nī v obrāzložitvī odlošcē nīstā dološcēnā nātānšcēn okvīr (nāmen), v kātēregā spādā obdelāvā informācij, kī jō je prēvdīdēlā tožēnā strānkā, nī kolicīnā potrebīmī informācij (nājmanjšī obseg datkovu). Menī, dā mārā uprāvnī orgān v svojō zādētvu po informācijāh vkljūšcīti jāsno opredēljēnā mērīlā, v skladu s katerīmī je trebā izbrāti informācijes, kī jih zādētvā nāvedēnī orgān v zvezi z dološcēno skupīno dološcēlīvīm oseb.
- 10 Tožēnā strānkā trdī, dā zādētves, dološcēnes v zākonodājī Unījes, ne mōrejō vplīvāti nā vsebīno izpodbījānes odlošcē, prī šcemer se opīrā nā rāzlogovānje iz tošcē 4 tēgā povzetkā.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 11 Spor se nanaša na določbe, ki se uporabljajo, in njihovo razlago ter na vprašanje, ali pravna utemeljitev, navedena v zahtevi VID po informacijah in obrazložitvi odločbe, upravičuje obveznost, ki je bila naložena tožeči stranki z izpodbijanem upravnim aktom.
- 12 V zakon o davkih in dajatvah so bile 23. novembra 2016 uvedene spremembe, ki so začele veljati 1. januarja 2017 in s katerimi je bil v člen 15 vstavljen odstavek 6.
- 13 Izpodbijani upravni akt temelji na členu 15(6) zakona o davkih in dajatvah (v različici, ki je veljala ob izdaji zahteve po informacijah), ki je določal, da morajo ponudniki storitev objave oglasov po internetu na zahtevo davčne uprave zagotoviti informacije o davčnih zavezancih, ki so objavili oglase z uporabo teh storitev, in o tako objavljenih oglasih.
- 14 Iz obrazložitve zakonodajne spremembe je mogoče sklepati, da so bili upoštevani preudarki v zvezi s sorazmernostjo, med drugim z vidika zakonodaje na področju varstva podatkov. V obrazložitvi je navedeno, da je treba z namenom, da bi VID lahko ugotavljala neprijavljene gospodarske dejavnosti na internetu, med drugim ponudnikom storitve objave oglasov naložiti obveznost, da davčni upravi posredujejo podatke o gospodarskih dejavnostih drugih davčnih zavezancev, s katerimi razpolagajo oziroma jih hranijo. Zakonodaja, ki VID podeljuje pooblastilo, da zahteva navedene informacije, je tudi sorazmerna z vidika zakonskih določb v zvezi z varstvom podatkov. Temeljne pravice in svoboščine fizičnih oseb, zlasti pravica do spoštovanja zasebnega življenja, so, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov, zaščitene s Fiziško personu datu aizsardzības likum (zakon o varstvu osebnih podatkov fizičnih oseb). Ta pravica izhaja iz člena 96 Latvijas Republikas Satversme (ustava Republike Latvije), ki določa, da ima vsakdo pravico do spoštovanja zasebnega življenja, stanovanja in komunikacij. Člen 116 ustave pa določa, da je mogoče to pravico v zakonsko določenih primerih omejiti, da se zaščitijo pravice tretjih strani, demokratična politična ureditev ter javna varnost, blaginja in morala. Predpisi v predlogu zakona imajo legitimen cilj, to je spodbujanje družbene blaginje. Z bojem proti davčnim utajam se povečajo prihodki državne blagajne in izboljša poslovno okolje. Poleg tega lahko VID z zahtevami po informacijah, naslovljenimi na subjekte, opredeljene v predlogu zakona, pridobi informacije, ki jih na splošno ob upoštevanju načel digitalnega gospodarstva (na primer, nekateri subjekti v digitalni obliki hranijo informacije o internetnem prometu drugih davčnih zavezancev ali o zneskih, prejetih ob prodaji blaga ali opravljanju storitev v digitalnem okolju) ni mogoče pridobiti z drugimi, manj omejujočimi sredstvi. Na drugi strani količina informacij, ki jih zbere VID, ne sme biti večja, kot je potrebno za doseg legitirnega cilja. Pri [...] ponudnikih storitev objave oglasov na internetu se zbirajo informacije, ki so potrebne za identifikacijo gospodarskega subjekta in [...] vsebujejo podatke, povezane z gospodarsko dejavnostjo davčnih zavezancev, ne z zasebnim življenjem. Ob upoštevanju navedenega je zagotovljena družbena

korist veĶja od omeĶjitev pravic posameznieku, zato so predpisi iz predloga zakona sorazmerni.

- 15 Člen 15(6) navedenega zakona [v sedanji različici, ki se uporablja] v trenutku sprejetja predloĶitvene odloĶbe doloĶa, da imajo ponudniki storitev objavljanja oglasov na internetu obveznost, da drĶzavni davĶni upravi na zahtevo predloĶijo informacije, s katerimi razpolagajo, o objavljenih oglasih in tistih, ki so jih objavili (oglaševalcih). Izpodbijanje zahteve davĶne uprave po informacijah ali pritoĶbe, vloĶene zoper njo, nimajo odloĶilnega uĶinka.
- 16 Tako zdaj ta doloĶba ne opredeljuje veĶ doloĶene skupine oseb, to je, ne doloĶa, da morajo ponudniki storitev objave oglasov na internetu posredovati informacije o *davĶnih zavezancih*, ki so objavili oglas z uporabo navedenih storitev, ter o oglasih, ki so jih objavili.
- 17 V obravnavani zadevi ni sporno, da je izpolnitev zahteve VID po informacijah neloĶljivo povezana z obdelavo osebnih podatkov.
- 18 Prav tako ni sporno, da je VID pooblašĶena za zbiranje podatkov, s katerimi razpolagajo ponudniki storitev objave oglasov na internetu in ki so potrebni za izvajanje nekaterih ukrepov davĶne uprave. ToĶeĶa stranka se strinja s posredovanjem potrebnih podatkov davĶni upravi, Ķe je zahteva podana v skladu z zahtevami, doloĶenimi v GDPR.
- 19 Sporno je torej, v kolikĶnem obsegu lahko VID zahteva informacije in ali je lahko koliĶina zahtevanih informacij neomejena. Poleg tega je iz zahteve po informacijah iz obravnavane zadeve razvidno, da je treba vse informacije posredovati najpozneje do tretjega dne v mesecu, ne da bi bil doloĶen konec navedene obveznosti.
- 20 Sporno je tudi, katere vrste informacij je treba vkljuĶiti v zahtevo po informacijah ob upoĶtevanju, da morajo organi, Ķe njihova praksa pomeni obdelavo osebnih podatkov v smislu Ķlena 4(2) GDPR, spoĶtovati zakonodajo Unije o varstvu teh podatkov (glej sodbo SodiĶĶa z dne 16. januarja 2019, Deutsche Post, C-496/17, EU:C:2019:26, toĶka 53).
- 21 Člen 15(6) zakona o davkih in dajatvah ne doloĶa vsebine zahteve po informacijah. VID trdi, da so potrebne vse informacije o vseh posameznikih, na katere se podatki nanaĶajo. DavĶna uprava ųeli v bistvu opravljati stalen in izĶrpen nadzor, da bi ugotovila, ali so bile opravljene skrite transakcije, ali se opravlja neprijavljena gospodarska dejavnost in ali je treba sprejeti konkretne ukrepe davĶne uprave.
- 22 Iz zgoraj navedene obrazloĶitve zakonodajne spremembe je mogoĶe sklepati, da je bila sorazmernost z vidika zakonodaje o varstvu podatkov ųe upoĶtevana, vendar so opazna protislovja v zvezi z zahtevami, doloĶenimi v GDPR.

- 23 Vprašanja razlage določb GDPR v okviru obravnavanega spora še niso bila predmet poglobljene analize. Ni dvoma, da lahko obdelava informacij, na katere se nanaša zahteva po informacijah, vpliva na temeljne pravice velike skupine oseb (saj v zahtevi po informacijah zadevne osebe niso določene), zato zadevne obdelave podatkov ni mogoče izvajati brez zadostitve zahtevam, ki so določene v GDPR. V zvezi z zahtevo po informacijah iz obravnavane zadeve je treba opozoriti, da je njena obrazložitev pomanjkljiva, čeprav je to na nek način nadomeščeno z obrazložitvijo odločbe. Ni mogoče nedvoumno ugotoviti, da se ta zahteva po informacijah lahko šteje za ustrezno obrazloženo in občasno ter da se ne nanaša na vse informacije v razdelku „Turizem“, saj želi davčna uprava v bistvu opravljati stalen in izčrpen nadzor.
- 24 Predložitveno sodišče dvomi, ali je mogoče obdelavo osebnih podatkov, ki jo je predvidela VID, šteti za skladno z zakonodajo na področju varstva podatkov, ki se uporablja glede na namen obdelave, v smislu uvodne izjave 31 GDPR.
- 25 V okviru obravnave te upravne zadeve je treba ugotoviti, ali se obdelava osebnih podatkov izvaja pregledno za posameznike, na katere si ti podatki nanašajo, ali so bile informacije iz zahteve po informacijah zahtevane za določene, izrecne in zakonite namene ter ali se obdelava osebnih podatkov izvaja izključno v obsegu, ki je nujen za opravljanje nalog VID (najmanjši obseg podatkov) v smislu člena 5(1) GDPR.
- 26 Da bi preverili zgoraj navedene elemente, je treba zahteve, določene v GDPR, razložiti pravilno glede na okoliščine obravnavane zadeve. Zakonodajni akti ne vsebujejo posebnih meril, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, ali upravljavec ustrezno zagotavlja upoštevanje določb iz člena 5(1) GDPR (odgovornost). Latvajska zakonodaja ne vsebuje podrobnejših pravil o problematiki uporabe določb GDPR, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov, kakršna je ta v postopku v glavni stvari. Zato je treba določiti merila, v skladu s katerimi je treba presojati, ali zahteva po informacijah, ki jo je podala VID, spoštuje bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter ali se lahko zadevna zahteva po informacijah v demokratični družbi šteje za nujno in sorazmerno za uresničevanje pomembnih ciljev v javnem interesu Unije in Latvije na davčnem in proračunskem področju.
- 27 Upoštevati je treba, da zadevna zahteva po informacijah ne napotuje na „določeno preiskavo“, ki bi jo opravljala VID v smislu določb Uredbe.
- 28 V navedeni zahtevi po informacijah se ne zahtevajo informacije o določenih osebah, temveč o vseh posameznikih, ki so objavili oglase v razdelku portala „Turizem“; poleg tega se zahteva, naj se navedene informacije vsakokrat zagotovijo najpozneje do tretjega dne v mesecu (to pomeni, da mora tožeča stranka VID zagotoviti vse informacije o oglasih, objavljenih v prejšnjem mesecu).

- 29 Glede na navedeno predložitveno sodišče dvomi, ali je mogoče tak način delovanja nacionalne uprave šteti za skladen z zahtevami, določenimi v GDPR.
- 30 Predložitveno sodišče je pri odločitvi, ali je treba Sodišču Evropske unije predložiti vprašanja za predhodno odločanje, upoštevalo naslednje:
1. obstoječe dvome glede pravilne razlage GDPR;
 2. pomembnost pravilne razlage zakonodaje Evropske unije za enotno uporabo določb v državah članicah;
 3. neobstoj konkretno opredeljenih meril, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, ali je upravljavec ustrezno zagotovil skladnost obdelave podatkov (vključno z njihovo pridobitvijo) z zahtevami, ki jih določa Uredba;
 4. odločilni pomen razlage Sodišča Evropske unije za pravilno in pravično rešitev upravnega spora, o katerem odloča.

DELOVNI DOKUMENT